

SIPOREX-PINNAN OHUTRAPPAUS

Siporex-pintojen ohutrappaukseen käytetään kalkkisementtiperustaista, värillisiä Fescon Jalo-laastia tai Kalkkisementtipinnoitetta sekä sementtiperustaista Julkisivupinnoitetta. Laastien suurin raekoko on 0,5 tai 1,5 sekä 3,0 mm. Ohutrappauksessa pintojen kuvio jää näkyviin.

Pinnoitusaluista

Siporex-harkko tai Siporex-elementti. Kun pintakäsittelyksi valitaan ohutrappaus, rakenteiden muuraukseen on kiinnitettävä erityistä huomiota, koska muuraussaumojen muoto jää näkyviin laastipinnan alta. Paras lopputulos saadaan jälkisaumaamalla tai käyttämällä viistesauvoja. Vanhoissa muurauspinnoissa olevat kolot ja lohkeamat paikataan esim. Siporex-paikkauslaastilla, ja saumat korjataan tai tarvittaessa uusitaan. Lopuksi alusta puhdistetaan liasta ja irtopölystä.

Rappaustyö

Alusta kostutetaan mattakosteaksi ennen rappausta. Alustan on kuitenkin aina oltava imukykyinen. Ennen työn aloittamista tehdään koepinnoitus, jolla varmistutaan struktuurista ja värisävystä. Värisävyyden vaikuttaa mm. alustan imuominaisuudet, massan notkeus ja ruiskutustyö. Laastin tasainen tulo letkusta on lopputuloksen kannalta tärkeää, siksi astiaa ei saa päästää tyhjäksi kesken työn.

Rappaus tehdään yleensä rappauspumpulla tai suppiloruiskulla, mutta käsin lyöntikin on mahdollista. Käsittelykertoja on vähintään kaksi. Ensimmäinen laastikerros ruiskutetaan notkeammalla laastilla 1-3 mm:n vahvuksena kerroksena maksimiraeoosta riippuen. Sen annetaan kovettua kosketuskuivaksi ennen toista käsittelykertaa. Toinen ruiskutuskerta tehdään vähän jäykemmällä laastilla n. 1-3 mm:n vahvuksena kerroksena laastin maksimiraeoosta riippuen. Vaihtelemalla massan notkeutta, suuttimen kokoa, ilmamäärää ja ruiskutusetäisyyttä saadaan aikaan erilaisia struktuureja. Mitä notkeampi laasti, suurempi ilmamäärä ja pienempi suutin sitä "pienempi" struktuuri. Laastiruiskulle sopiva ruiskutusetäisyys on n. 1 m ja suppiloruiskulle n. 0,6 m. Ruiskutus tehdään pyörivin liikkein kohtisuoraan pintaa vasten. Liian läheltä ruiskutettuun pintaan tulee helposti kiiltoläikkiä. Tummat värit vaativat ruiskuttajalta suurempaa huolellisuutta kuin vaaleat värit. Yhtenäiset pinnat kannattaa ruiskuttaa yhtäjaksoisesti. Työsaumat "piilotetaan" nurkkiin, liikuntasaumoihin tai esim. syöksytorvien taakse. Valmistuserien välillä saattaa esiintyä pieniä sävyeroja, joten tarvittava laastimäärä on syytä tilata kerralla. Sementin vesiliukoiset suolat sekä sementin ja kalkin kovettumisessa syntyvät suolat saattavat kulkeutua kosteuden mukana pintaan ja näkyä ns. suolahärmeenä. Suolahärmettä aiheuttavat myös vesisade liian pian rappauksen jälkeen, lämpövuoto, riittämätön tuuletus ja rakenteen sisäinen kosteus. Sisäisen kosteuden takia rakenteiden tulisi kuivua yhden lämmityskauden ennen rappausta.

Rappaustyötä tulee välttää suorassa auringon paisteessa ja voimakkaalla tuulella.

Alin käyttölämpötila: + 5°C.

Jälkihoito

Hyvin kuivissa olosuhteissa rapattu alue jälkihoidetaan kevyellä vesisumutuksella (vesi ei saa valua) vähintään 1-3 vrk:n ajan. Jälkihoito aloitetaan yhden vuorokauden kuluttua ruiskutuksesta.

kun lämpötila on:

- + 20°C, suojaa tuore rappauspinta vesisateelta ja voimakkaalta auringon paisteelta 1 vuorokauden ajan
- + 10°C, suojaa tuore rappauspinta vesisateelta 3 vuorokauden ajan
- + 5°C, suojaa tuore rappauspinta vesisateelta 7 vuorokauden ajan.